

חברה א' בע"מ (להלן: "החברה") הינה חברה הפועלת בתחום האופנה בעצמה ובאמצעות חברות בנות וכלולות.

להלן חלקים נבחרים מתוך הדוח על המצב הכספי המאוחד של החברה (להלן: "הדוח") ומתוך ביאור הלוואות מתאגידים בנקאיים, לשנה שהסתיימה ביום 31 בדצמבר 2018:

ליום 31 בדצמבר		
2017	2018	
אלפי ש"ח		
		<u>נכסים שוטפים</u>
10,671	21,053	מזומנים ושווי מזומנים
52,970	55,726	לקוחות
45,300	69,056	מלאי
<u>108,941</u>	<u>145,835</u>	
		<u>נכסים לא שוטפים</u>
20,746	18,620	רכוש קבוע, נטו
50,985	75,985	הלוואות והשקעות לזמן ארוך
17,730	18,112	השקעות בחברות המטופלות לפי שיטת השווי המאזני
<u>89,461</u>	<u>112,717</u>	
ליום 31 בדצמבר		
2017	2018	
אלפי ש"ח		
		<u>התחייבויות שוטפות</u>
11,250	10,831	הלוואות מתאגידים בנקאיים
-	50,453	אגרות חוב
88,171	11,651	התחייבויות לספקים ולנותני שירותים
<u>99,421</u>	<u>72,935</u>	
		<u>התחייבויות לא שוטפות</u>
70,200	77,727	הלוואות מתאגידים בנקאיים
26,497	14,873	אגרות חוב
10,164	11,102	מסים נדחים
36,066	34,997	התחייבויות בשל הטבות לעובדים
<u>142,927</u>	<u>138,699</u>	

אמות מידה פיננסיות (להלן: "הביאור")

בקשר לסעיף "הלוואות מתאגידי בנקאיים", התחייבה החברה כלפי תאגידי בנקאיים מסוימים (שיתרת הלוואותם נכללה בסעיף זה) לעמוד באמות מידה פיננסיות כמפורט בהסכם (להלן: "אמות המידה הפיננסיות"). מועד פירעון המקורי של הלוואות הנ"ל הינו 31 בדצמבר 2020. בנוסף, בהתאם להסכם במידה והחברה תפר את אמות המידה הפיננסיות, תינתן לה תקופה של 90 ימים לחזור ולעמוד בהן, מבלי שהלוואות יעמדו לפירעון מידי, בהתאם לדרישת המלווה.

נכון ליום 31 בדצמבר 2018, הפרה החברה את אמות המידה הפיננסיות, כך שנתרו לה 45 ימים לחזור ולעמוד בהן, לפני שלמלווה תהיה את האפשרות לדרוש את פירעון הלוואות באופן מידי.

להלן מספר היגדים בלתי תלויים האחד בשני. סמנו ביחס לכל אחד מההיגדים, האם ההיגד נכון או לא נכון.

היגד 1:

נתון כי בסעיף "הלוואות והשקעות לזמן ארוך" נכללת הלוואה שהעניקה החברה לחברה כלולה בהחזקתה (להלן: "הכלולה"), ללא מועד פירעון וסילוקה אינו מתוכנן ולא סביר שיתרחש בעתיד הנראה לעין (להלן: "ההלוואה").

בדוח על המצב הכספי של הכלולה ההלוואה בהכרח מסווגת כהתחייבות לא שוטפת.

א. נכון

ב. לא נכון

היגד 2:

נתון כי בסעיף "אגרות חוב" נכללת יתרת אגרות חוב להמרה שהונפקו על ידי החברה, כך שבאפשרות המחזיק בהן להמיר אותן למניות החברה בכל רגע נתון.

ייתכן שליום 31 בדצמבר 2018 יתרת "אגרות חוב" המוצגת בדוח בסעיף התחייבויות השוטפות, סווגה כך, רק משום שלתאריך זה החברה צופה שהמחזיק באגרות החוב ימיר אותן למניות החברה ב-12 החודשים מתום תקופת הדיווח.

א. נכון

ב. לא נכון

היגד 3:

ידוע כי יתרת "רכוש קבוע, נטו" ליום 31 בדצמבר 2018, כוללת רכוש קבוע שיתרת אורך חייו השימושיים נכון למועד זה הינו שנתיים (להלן: "הרכוש הקבוע").

בדוח על המצב הכספי של החברה ליום 31 בדצמבר 2019, תסווג החברה את הרכוש הקבוע שאינו מיועד למימוש או לחלוקה, תחת נכסים שוטפים.

א. נכון

ב. לא נכון

היגד 4 :

ידוע כי החברה אינה פורעת הלוואת שנטלה לפני מועד פירעון המקורי. בנוסף ליום 31 בדצמבר 2018, החברה אינה צופה לעמוד באמות המידה הפיננסיות תוך 45 ימים.

יתרת "הלוואות מתאגידים בנקאיים" המוצגות בסעיף התחייבויות לא שוטפות, בהכרח כוללות את יתרת ההלוואות האמורות (עבורן נקבעו אמות המידה הפיננסיות).

א. נכון

ב. לא נכון

פתרון

היגד 1: **לא נכון**. על מנת שהחברה תסווג את ההלוואה כנכס שוטף, על המימוש שלה להיות צפוי בשנה הקרובה. משמע, אין זה מספיק שבאפשרות החברה לפרוע את ההתחייבות בזמן הקצר, אלא יש לבחון האם בכוונתה לעשות זאת תוך 12 חודשים מתום תקופת הדיווח וזאת בהתאם לסעיף 66(ג) ל- IAS 1. לכן, במידה ואין צפי כאמור תסווג החברה את ההלוואה כנכס לא שוטף. לעומת זאת, על החברה הכלולה לסווג את ההתחייבות כהתחייבות שוטפת, וזאת במידה ואין לה זכות בלתי מותנית לדחות את הסילוק של ההתחייבות למשך לפחות 12 חודשים לאחר תקופת הדיווח, בהתאם לסעיף 69(ד) ל- IAS 1.

היגד 2: **לא נכון**. נתון כי אגרות החוב ניתנות להמרה בכל רגע נתון על ידי המחזיק בהן. משמע, סילוק ההתחייבות עשוי להתרחש בכל רגע נתון במניות החברה. למרות זאת, במקרה כאמור החברה לא תוציא משאבים לצורך סילוק אגרות החוב להמרה, אלא תנפיק מניותיה ולכן יש לסווג את ההתחייבות כהתחייבות לא שוטפת.

היגד 3: **לא נכון**. על מנת לסווג נכס לא שוטף כשוטף, יש לעמוד בכללים המנויים ב- IFRS 5, ואין זה מספק להגיע לתום החיים השימושיים של הנכס.

היגד 4: **נכון**. ראשית, נתון כי לפי ההסכם, מועד פירעון המקורי של ההלוואות חל לאחר 12 חודשים מתום תקופת הדיווח. בנוסף, נתון כי החברה אינה צופה לפרוע את ההלוואות. בנוסף, לפי סעיף 74 ל- IAS 1 במידה וישנה הפרה של אמות מידה פיננסיות כך שההלוואה הופכת להיות עומדת לפירעון על פי דרישה יש לסווג את ההתחייבות כשוטפת. אולם, במקרה זה ישנו בהסכם ההלוואה גרייס מובנה, כך שבפועל החברה תפר את אמות המידה הפיננסיות רק לאחר 90 יום ממועד ההפרה לראשונה. למרות שהחברה צופה כי לא תעמוד בכך אין לסווג את ההתחייבות כשוטפת וזאת משום שעד למועד ההפרה הדבר בשליטת החברה.